

Література

1. Валиахметова Г.Л. Борьба великих держав и нефтяных компаний за иракскую нефть (1912–1928 гг.): дис... канд. ист. наук: 07.00.03. – Екатеринбург, 1999. – 212 с.
2. Делези Ф. Нефть / Пер. с фр. И. Маркельс и Х. Рыт. – Москва: Военный вестник, 1923. – 139 с.
3. Faure E. La Politique Francase du Petrole. – Paris: Nouvelle Revue Critique, 1938. – 270 p.
4. Murat D. L'Intervention de l'Etat dans le secteur petrolier en France. – Paris: Editions Technip, 1999. – 310 p.
5. Kent M. Oil and Empire: British policy and Mesopotamian oil, 1900–1920. – L.: Macmillan Press, 1971. – 192 p.
6. Gareth Jones G. The British government and the oil companies 1912–1924: the search for an oil policy // The Historical Journal. – 1977. – Vol. 20 – № 3. – P. 647–672.
7. Ferrier R. The History of British Petroleum Company. – Cambridge: Cambridge University Press, 1982. – Vol. 1.
8. Oxford Dictionary of National Biography. – Oxford: Oxford University Press, 2004. – Vol. 24.
9. Documents on British Foreign Policy / Edited by E. Woodward. – Oxford: Oxford University Press, 2004. – Vol. XI. – 1294 p.
10. Ллойд Джордж Д. Правда о мирных договорах: В 2 т. – Москва: Изд-во “Иностранная литература”, 1957. – Т. 2. – 270 с.

Аннотация. Ласкавий Д.В. *Формирование англо-французского нефтяного альянса: соглашение Лонга – Беранже, 1919 г.* В статье исследованы причины, обстоятельства и последствия подписания весной 1919 г. соглашения Лонга – Беранже, которое стало важным этапом в формировании англо-французского нефтяного альянса.

Ключевые слова: Великобритания, Франция, соглашение, нефть, международные отношения

Summary. Laskavyyi D.V. *Formation of the English-French oil alliance: the Long – Berenger agreement, 1919.* In article the reasons, circumstances and consequences of signing by spring of 1919 of the Long – Berenger agreement which became the important stage in formation of the English-French oil alliance are investigated.

Key words: Great Britain, France, agreement, oil, international relations

Надійшла до редколегії 07. 04. 2010 р.
Затверджена до друку 10.06. 2010 р.

А.О. Овчаренко, В.О. Король

УДК 327(477:439):339

УКРАЇНА І УГОРСЬКА РЕСПУБЛІКА: ПОЛІТИКО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СПІВПРАЦІ

Висвітлено політико-економічні аспекти співпраці України та Угорської Республіки, стан і перспективи стратегічного партнерства з позицій розширення євроінтеграційного простору. На основі проведеного аналізу автори стверджують, що першочерговим завданням україно-угорських взаємовідносин у майбутньому має стати інтенсифікація співробітництва в торгівельній і гуманітарній сферах.

Ключові слова: Україна, Угорщина, політика, економіка, інтеграція, співпраця

Геополітичні зміни, що відбулися в Європі наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. унаслідок вступу держав Центральної Європи до Європейського Союзу та НАТО, чітко визначили зміну конфігурації в регіональній інтеграції та виокремили тенденції майбутнього розвитку єврорегіональних інтеграційних процесів, які мають безпосередній вплив на Україну. Унаслідок розширення Європейського Союзу на схід і відповідно приєднання до європейського співтовариства Угорської Республіки, якісно змінився формат регіональної, субрегіональної інтеграції держав Центральної Європи та України.

Нині відбувається пошук конструктивних взаємовідносин, по суті формується нова структура відносин ЄС зі східними сусідами, серед яких і Україна. Адже поступова трансформація ЄС із міжнародної організації в суб'єкт міжнародних відносин вимагає і розробки та реалізації адекватної змінам часу зовнішньої (східної) політики. На сьогодні актуальним є дослідження міждержавних відносини крізь призму вивчення процесів європейської інтеграції, точніше в контексті визначення впливу зміни геополітичної системи на українсько-угорські відносини.

Порівняльний аналіз праць політологів та істориків України свідчить про те, що впродовж останніх років зростає кількість наукових досліджень із питань українсько-угорських відносин. В. Литвин у статті, надрукованій в "Голосі України", робить загальну характеристику історичного розвитку взаємовідносин України та Угорщини [1]. Є. Кіш розглядає українсько-угорські відносини крізь призму транскордонної співпраці [2 – 5]. Порівняльний аналіз трансформації політичних структур у країнах Центрально-Східної Європи подає у своїй праці Л. Васильєва-Чекаленко [6]. Проблемні питання українсько-угорських відносин у річці євроінтеграції підіймає у своєму дослідженні В. Білан [7]. Він також акцентує увагу на україно-угорській прикордонній взаємодії на рівні Карпатського єврорегіону. Важливими джерелами дослідження тематики українсько-угорських взаємовідносин є "Договір про основи добросусідства та співробітництва", що був укладений терміном на 10 років (з 1991 р.) [8], "Договір між Україною і Угорською Республікою про режим українсько-угорського державного кордону, співробітництва, взаємодопомоги з прикордонних питань", ратифікований 22 листопада 1995 р. [9], "Угода між Урядом України і Урядом Угорської Республіки про пункти пропуску через державний кордон" від 28 травня 1998 р. [10]. Утім, нині вкрай важливим є комплексний історико-політологічний підхід до аналізу міждержавних відносин України і країн Центральної Європи в умовах поглиблення та поширення євроінтеграційного процесу.

Метою статті є виявлення основних пріоритетних напрямків співробітництва двох сусідніх держав – України і Угорської Республіки після східного розширення ЄС.

Співпраця України та Угорської Республіки триває вже 19 років, постійно розвиваючись та досягаючи значних успіхів. Двосторонні зв'язки розпочалися з того часу, коли Угорська Республіка однією з перших визнала державну незалежність України. У грудні 1991 р. вона відкрила своє посольство в Україні. Із 1992 р. почало діяти українське посольство у Будапешті. 6 грудня 1991 р. укладено Договір про основи добросусідства та співробітництва між Україною та Угорською Республікою, який набув чинності 16 червня 1993 р. [6, 121]. Це був перший базовий міждержавний договір, який уклали дві незалежні держави. Обидві виразили переконання в тому, що взаємна повага і співробітництво відповідають інтересам сусідніх народів. Ст. 3 Договору передбачає здійснення партнерства у сфері безпеки і на "основі поважання суверенітету одна одної, рівності і взаємності" [8, 24]. Договір засвідчив про початок нової фази конструктивного, динамічного діалогу між Україною та Угорщиною, про усунення будь-яких формальностей для двосторонньої співпраці, що є основою встановлення нової політико-правової системи двосторонніх відносин у центральноевропейському регіоні.

Фактично першими візитами на вищому рівні країни почали обмінюватися з 1990 р. Починаючи з травня 1991 р., під час активізації двосторонніх зв'язків між країнами було підписано ряд документів. Вони заклали фундамент договірної бази україно-угорського співробітництва [11, 60]. У грудні 1994 р. у рамках самміту НБСЄ у Будапешті відбулися зустрічі двох президентів, прем'єр-міністра Д. Горна, під час яких обговорювалося питання поглиблення двостороннього співробітництва у торговельно-економічній і гуманітарній сферах [6, 121]. Основна увага приділялася торговельно-економічній співпраці, а також становищу угорської національної меншини в Україні.

Політичні контакти між двома державами сприяли вивченню результатів двостороннього співробітництва, подальшому його розвитку та пошуку нових підходів. У лютому 2002 р. Україна підписала Концепцію комплексного протипаводкового облаштування басейну річки Тиса, міждержавні угоди про контроль, про пункти пропуску за рухом автомобільного, залізничного і річкового транспорту та про уніфікацію документів, потрібних для перетинання україно-угорського державного кордону в службових справах [14, 4]. Підписано також Протокол "Про обмін ратифікаційними грамотами до договору між Україною і Угорщиною про правову допомогу в цивільних справах" [15, 11]. Підсумувавши переговори, колишній президент Л. Кучма зазначав, що за десять років незалежності між двома країнами склалися надзвичайно добрі відносини. Тому для двох країн немає проблем, які б не вдалося розв'язати. Важливу роль у гармонізації

євроінтеграційних інтересів і політики України та Угорщини відіграють вищі законодавчі органи наших держав.

Наприкінці 2003 р. між Україною та Угорщиною загалом було підписано 66 договорів, угод, протоколів та інших документів. Позаяк значна частина з них укладалася в попередні роки в дещо відмінних від сучасності геополітичних умовах, деякі положення двосторонніх україно-угорських документів важливо переглянути з огляду на зобов'язання, які бере Угорщина як новий член ЄС щодо інших держав, зокрема України. Метою такого перегляду є запобігання загрози виникнення хоча б тимчасового правового вакууму у відносинах між Україною та Угорською Республікою після її вступу до ЄС [12, 16].

Приєднання Угорщини до Європейського Союзу 1 травня 2004 р. об'єктивно зумовило укладання нових договорів замість наявних на той час міжурядових угод, які містили і двосторонні економічні зв'язки. Із набуттям членства в ЄС Угорщина призупинила діючу угоду про торговельно-економічне співробітництво з Україною. Це започаткувало переговори про підписання нової угоди про економічне співробітництво у лютому 2005 р. У липні 2005 р. міністрами закордонних справ двох країн було підписано план дій, який містив регламент консультацій між двома міністерствами на період до кінця 2006 р. Після приєднання до Європейського Союзу Угорщина перейняла митну систему ЄС і згідно з положеннями Угоди про партнерство і співробітництво, підписаною між Україною та Європейським Союзом, здійснює забезпечення найбільшого сприяння у торгівлі з Україною, тобто гарантує пільги для українських товарів [12, 16]. Дані за 2005 р. свідчать про зростання (на 46,5%) угорського експорту до України [4, 17].

Упродовж 2005–2006 рр. відбулася зміна статусу Угорщини як члена ЄС, зросла її роль у проведенні східної політики альянсу. Насамперед це стосується формування нової якісної міжрегіональної політики Євросоюзу й активізації дій Угорщини у розбудові ефективної системи міжрегіонального співробітництва з Україною, включно і головування у Вишеградській групі [4, 13]. Набуття Угорщиною членства в ЄС вимагало і зміни формату відносин з Україною у багатьох сферах міжнародної співпраці.

З-поміж ініціатив Угорщини міжрегіонального характеру відзначимо так звану Ніредьгазьку ініціативу. Вона є складовою частиною концептуальної ідеї стратегії безпеки ЄС, згідно з якою військові, політичні, соціально-економічні, екологічні, культурні виміри є взаємопов'язаними, а стабільності можна досягнути лише проведенням постійних переговорів, реалізацією багатостороннього співробітництва, обміном інформацією, знаннями та досвідом [4, 16]. Ніредьгазька ініціатива відіграє важливу роль і визначає практичне втілення регіонального рівня зовнішньої політики Угорщини як у сучасній східній політиці Європейського Союзу (концепція “Ширша Європа”), так і в угорсько-українських зв'язках (насамперед у транскордонному співробітництві) [2, 88].

Можемо стверджувати, що сьогодні формується фактично новий, дієвіший механізм співробітництва парламентів України та Угорщини. Водночас чітку систему двосторонньої співпраці вищих законодавчих органів України та УР варто доповнити і взаємодією українських та угорських законодавців під час роботи їхніх делегацій у міжпарламентських асамблеях Ради Європи, ОБСЄ, Центральноєвропейської ініціативи та інших структур загальноєвропейського, регіонального чи субрегіонального масштабів [1, 6]. У сучасних умовах досить важливим напрямком україно-угорської міждержавної, зокрема міжпарламентської взаємодії, стала робота з гармонізації договірно-правової бази відносин і приведення її у відповідність до вимог ЄС.

Економічна складова українсько-угорського співробітництва стає нині однією з найважливіших у системі двосторонньої співпраці на всіх рівнях. Триває взаємовигідне економічне співробітництво, що після періоду стагнації в середині 1990-х рр. набуло нових обертів. Згідно ст.10 Договору про основи добросусідства та співробітництва, “сторони приділяють особливу увагу розвитку взаємовигідного двостороннього співробітництва в галузі економіки” [8, 25]. Україна експортує до Угорщини мінеральні добрива, продукти хімічної та металевої промисловості, деревину. Серед товарів, які Україна імпортує, чільне місце належить продукції харчової промисловості, транспортним засобам, медикаментам, машинному та механічному обладнанню. За обсягом товарообігу Угорська Республіка

традиційно посідає третє місце серед країн Центрально-Східного регіону. Статистичні дані про обсяги зростання товарообігу між Угорщиною та Україною початку 2000-х років підтверджують стратегічне повернення Угорщини на так званий "східний" ринок, зокрема український. Після вступу УР до ЄС та узгодження Плану дій України і ЄС у зовнішньоекономічних зв'язках двох країн відбувається цілеспрямований перехід до вищих форм господарської взаємодії, які відповідають інтеграційному етапу українсько-угорських взаємин [13, 6]. Тобто наразі важливою є інтеграційна парадигма економічного співробітництва між Україною та УР.

Зовнішньоторговельний обіг між Україною та Угорщиною характеризується динамічним зростанням і сьогодні становить понад 20% загального обсягу зовнішньої торгівлі України з іншими країнами. Тенденція щодо динамічного зростання торговельного обігу між Україною та Угорщиною особливо яскраво виявилася у 2003 р. Важливою рисою двостороннього товарообігу є те, що обсяг експорту збільшується випереджувальними темпами. На Угорщину припадає 3,8% усього українського експорту [4, 16]. Товарообіг України та Угорщини у 2003 р. (разом з послугами) досяг 1,3 млрд дол., проти 770 млн дол. у 2002 р. [2, 80].

3-поміж пострадянських країн Україна є другим (після Росії) торговельним партнером Угорщини. У 2001–2003 рр. темпи приросту українсько-угорської торгівлі були стабільніші, ніж навіть російсько-угорської торгівлі [3, 20]. Загальний обсяг торгівлі між УР і Україною, згідно з даними угорської статистики, зріс тоді удвічі, збільшившись із 504,5 млн дол. у 2001 р. до 1 млрд 27,3 млн дол. у 2003 р. [1, 5].

У контексті розвитку двосторонніх торговельних відносин зі вступом Угорщини до ЄС фахівці прогнозують поліпшення умов для українського експорту, адже практично для всіх товарних груп очікується суттєве зменшення митних ставок (із 6% до 1,4%). Окреме посилення стосуватиметься тільки експорту сільськогосподарської продукції, однак воно не матиме відчутного впливу на динаміку україно-угорської торгівлі, тому що ця категорія товарів становить близько відсотка у структурі зовнішньоторговельного обігу.

Варто відзначити деякі нові тенденції в українсько-угорському торговельному співробітництві останніх років. Зокрема, випереджальний приріст угорського експорту до України над імпортом УР з України, що веде до зменшення від'ємного для УР сальдо у взаємній торгівлі та більшій її збалансованості [13, 7]. Спільне українсько-угорське підприємництво останніми роками доповнюється якісно новою і вищою формою інвестиційного співробітництва. Уперше українські підприємницькі структури перейшли на двосторонньому рівні до вивезення капіталу та інвестування в угорську економіку.

11 березня 2004 р. у Будапешті відбулася українсько-угорська конференція "Наслідки приєднання Угорщини до ЄС у контексті вимог Євросоюзу до своїх членів. Нові можливості в українсько-угорських торговельно-економічних відносинах", на якій були визначені найперспективніші напрямки україно-угорської торговельної співпраці: спільна участь у трансконтинентальному транспортному (транзитному) співробітництві, що включає співпрацю у сфері створення нових та модернізації вже діючих транспортних структур, участь у європейських програмах спорудження та експлуатації МТК; кооперація в основних сферах економіки – промисловості, сільському господарстві, транспорті; транскордонне співробітництво [1, 6].

Важливо виокремити і динаміку торговельно-економічних відносин двох сусідніх країн після 2004 р. Попри прогнози українських аналітиків щодо негативних наслідків розширення ЄС, насамперед стосовно торгово-економічних зв'язків України та країн Центральної Європи, українсько-угорський товарообіг динамічно зростає. Так, у 2004 р. міждержавний товарообіг між Україною та Угорщиною збільшився на 30% [4, 16]. Власне цю тенденцію простежуємо і в регіональному вимірі, зокрема в економічному співробітництві Угорщини та Закарпатської області. Так, у 2003 р. зовнішньоторговельний обіг товарів між Угорщиною та Закарпатською областю становив 193,9 млн дол. і цього показника у 2004 р. було досягнуто вже за перші десять місяців.

Українсько-угорські економічні зв'язки продовжують динамічно зростати (насамперед це стосується прикордонного регіону – Закарпаття), проте можливості збільшення обсягів

товарообігу ще використані недостатньо. Понад 60% угорських спільних підприємств функціонує на Закарпатті, і саме сюди спрямовується 30% експорту капіталу [3, 16]. Згідно зі статистичними даними, питома вага Угорщини в загальному обсязі зовнішньої торгівлі Закарпатської області за 2004 р. становила 19,9%, в експорті – 27,5%, в імпорті – 12,4% [1, 6]. У 2004 р. Угорщиною імпортовано із Закарпаття товарів на суму 166,4 млн дол., приріст дорівнював 25,7%, обсяг експорту в регіон угорських товарів становив 76,3 млн дол., що відповідно перевищує рівень 2003 р. на 24,1% [13, 7]. Позитивне сальдо зовнішньоторговельного балансу Закарпаття з Угорщиною досягло 90,1 млн доларів. Порівняно з попередніми роками, за дев'ять місяців 2005 р. зовнішньоторговельний обіг Закарпаття з Угорщиною становив 215,3 млн дол., отже збільшився на 31,3% [4, 17]. Згідно зі статистичними даними, у 2004 р. угорська частка в загальному обсязі українського експорту становила 2,5%, тобто Угорщина посіла восьме місце серед найбільших ринків для України.

На початку 2006 р. на Закарпатті діяло понад 180 українсько-угорських підприємств [12]. Обсяг угорських інвестицій, укладених в ці підприємства, становить 25,6 млн доларів. Інвестиційне співробітництво Угорщини з Україною, включно із Закарпаттям, після розширення ЄС, значно активізувалося і на двосторонньому рівні [1, 5]. Можна зробити висновок про поступову зміну акцентів із суто двостороннього характеру економічних відносин до формату реалізації комерційних та інвестиційних проектів.

На початку листопада 2009 р. українська та угорська сторони підписали план консультацій про співробітництво у сфері сільського господарства. Так, угода між Міністерством аграрної політики України і Міністерством сільського господарства та розвитку регіонів Угорщини про співробітництво в галузі сільського господарства передбачає, що відповідні підрозділи двох країн будуть здійснювати роботу з зовнішньоекономічної співпраці за наступними напрямками: рослинництво, охорона прав на сорти рослин; тваринництво, поліпшення племінного поголів'я тварин, а також створення сприятливих умов для селекційної роботи в тваринництві; харчова та переробна промисловість; біопаливо та біоенергетика, створення ефективних ринкових структур; торгівля сільськогосподарською та харчовою продукцією на взаємовигідній основі; сільськогосподарські дослідження, освіта, навчання та підвищення кваліфікації профільних фахівців [12]. Угоду підписали – міністр аграрної політики України Ю. Мельник і міністр сільського господарства Угорщини Й. Граф. Крім того, було підписано план консультацій між Міністерством закордонних справ України та Міністерством закордонних справ Угорщини на 2009–2010 роки. Мета проведення консультацій – обмін думками з ключових питань міжнародного співробітництва й поглиблення взаємодії у сферах європейської та євроатлантичної інтеграції.

Двосторонні міжнародні відносини України й Угорщини як двох незалежних держав упродовж 1990-х рр. і на початку XXI ст. є прикладом і взірцем цивілізованої та прагматичної міжнародної співпраці, насамперед у центральноєвропейському регіоні.

Характер двосторонніх відносин України з Угорщиною варто оцінити як стабільно позитивний і позбавлений критичних або проблемних компонентів. Відносини між Україною та Угорською Республікою загалом – традиційно тісні і конструктивні. Угорська зовнішня політика однозначна і послідовна та готова до того, щоб шляхом консультацій і передачі досвіду зміцнити євроінтеграційні та євроатлантичні прагнення України.

Активно здійснюється українсько-угорський політичний діалог, зокрема на вищому державному рівні. Це пояснюється основними засадами угорської зовнішньої політики: територіальна незалежність, дружба з сусідами, захист прав угорців в усьому світі. Ці засади втілюються на практиці: створення міжурядових україно-угорських комісій з питань торгівельно-економічного співробітництва. Угорська Республіка постійно декларує серйозну політичну підтримку євроінтеграційних планів України.

У 1990-х рр. (до 2003 р.) у рамках двосторонніх українсько-угорських відносин відбулося 17 офіційних і робочих візитів представників вищого державного керівництва. Нові можливості відкриваються і в інших сферах українсько-угорських відносин, зокрема у військовій, в галузі культури, освіти і науки, у сфері правоохоронної діяльності, охорони

державного кордону, взаємодії в галузі надання правової допомоги та боротьби з організованою злочинністю, захисту навколишнього середовища тощо.

Отже, збереження досягнутого високого рівня політико-економічних відносин та інтенсифікація співробітництва в торгівельній та гуманітарній сферах, поглиблення обмінів мають стати першочерговими завданнями україно-угорських взаємовідносин у майбутньому.

Література

1. Литвин В. Українсько-угорські відносини: історичні традиції та нові обрії співробітництва // Голос України. – 2004. – 29 травня. – С. 4–6.
2. Кіш Є. За стандартами транскордонної взаємодії // Політика і час. – 2003. – № 10. – С. 79–88.
3. Кіш Є. Політико-правові засади українсько-угорського кордону в контексті розширення ЄС // Людина і політика. – 2003. – № 6. – С. 15–21.
4. Кіш Є. Україна-Угорщина: сучасні пріоритетні напрямки співробітництва // Персонал. – 2006. – № 10. – С. 13–18.
5. Кіш Є. Три домінанти в політичній палітрі Угорщини // Стратегічна панорама. – 1999. – № 1–2. – С. 85–99.
6. Васильєва-Чекаленко Л. Україна в міжнародних відносинах. – К., 1998. – 176 с.
7. Білан В. Українсько-угорський спільний кордон в геополітиці Східно-Центральної Європи // Науковий вісник Дипломатичної академії України. – К., 2000. – Вип. 4. – С. 97–104.
8. Договір про основи добросусідства та співробітництва між Україною та Угорською Республікою від 6 грудня 1991 р. // Політика і час. – 1992. – № 4. – С. 24–27.
9. Див.: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=348_636
10. Див.: <http://www.qdpro.com.ua/qdw/php/common/disarchive/getdoc.php>
11. Головач А. Інституційний розвиток двостороннього співробітництва Угорщини з незалежною Україною у 90-х рр. ХХ ст. // Людина і політика. – 2002. – № 5 – С. 59–68.
12. Таукач О. Таїна дзеркального світосприйняття // Зовнішні справи. – 2009. – № 6–7. – С. 16–18.
13. Нитка В. Головна перевага – безпека // Урядовий кур'єр. – 2008. – № 64. – С. 6–7.
14. Мадла Ф. Задля розвитку добросусідського співробітництва // Урядовий кур'єр. – 2002. – № 25. – С. 4–5.
15. Зленко А., Маргоні Я. Україна-Угорщина: про пройдений шлях і про спільні прагнення на майбутнє // Дзеркало тижня. – 2002. – № 4. – С. 10–14.
16. Краківський О., Гузинець Ю. Українсько-угорське транскордонне співробітництво у рамках Карпатського єврорегіону // Вісник Львівського університету. Серія: міжнародні відносини. – 2008. – Вип. 25. – С. 33–39.

Аннотація. *Овчаренко А.А., Король В.А. Украина и Венгерская Республика: политико-экономические аспекты сотрудничества. В статье освещены политико-экономические аспекты сотрудничества Украины и Угорской Республики, состояние и перспективы стратегического партнерства с позиций расширения евроинтеграционного пространства. На основе проведенного анализа авторы утверждают, что первоочередной задачей украино-венгерских отношений в будущем должна стать интенсификация сотрудничества в торговой и гуманитарной сферах.*

Ключевые слова: *Украина, Венгрия, политика, экономика, интеграция, сотрудничество*

Summary. *Ovcharenko A.O., Korol V.O. Ukraine and the Republic of Hungary: political and economic aspects of cooperation. The article outlines the political and economic aspects of cooperation between Ukraine and Hungary, the state and prospects of strategic partnership from the position of the expansion of European integration space. Based on the analysis it argues that the priorities of Ukraine-Hungarian relations in the future should become the intensification of cooperation in trade and humanitarian spheres.*

Key words: *Ukraine, Hungary, policy, economics, integration, cooperation*

Надійшла до редколегії 21. 04. 2010 р.

Затверджена до друку 10.06. 2010 р.

